

மாண்பி ர் குழுவில் உள்ளார் எங்கள் காதல் மீதானும் கூகு அடி ணாறுப் பந்தாரால் திருமணம் செய்து கொள்வது என்பது இயலாது அல்லவா? அப்படி இவ்வாயல் போனால் உயிர்ப்பிக்கின்ற வேளையில் என் மன்னரானவர் என்னிடம் சொன்னது போன்ற நிலையில் திருமணம் நடப்பது என்பது இயலாமல் பொய்யாகப் போய்விடும் அல்லவா?' என்று கேட்டது.

குயிலியின் உண்மைநிலை

புன்னகையில்

ஸ்ரீயர் உரைப்பார் - 'அடிபேதாய்' இப்பிறவி தன்னிலும் நீ விந்தகிரிச் சார்பினிலோர் வேடனுக்குக் கண்ணிடயனத் தான் பிறந்தாய் கர்ம வசத்தினால் மாடன் குரங்கன் இருவருமே வன்பேயாக் காடுமலை சுற்றி வருகையிலே கண்டுகொண்டார் நீண்ணெய்க்கே, இப்பிறப்பும் நீயும் பழுமைபோல் மன்னனையே சேர்வையென்று தாஞ்சுழுந்து மற்றவரும் நீண்ணக் குயிலாக்கி நீ செல்லும் தீக்கிகல்வாம் நீண்ணுடனே கற்றுகின்றார். நீ இதனைத் தேர்கின்றேயோ?

(183 - 192)

கருத்து : அம்முனிவர் புன்னகையுடன் பேதைப் பெண்ணே, இப்பிறவியிலும் விந்தியமலைச் சாரலில் உள்ள வேடன் ஒருவனின் மகளாக மாணிட உருக்கொண்டுதான் நீ பிறந்தாய். ஆனால் விதி வசத்தால் உருக்கொண்டு பிறவியடையாமல் பேய்களாய் காடுகளில் திரிந்து கொண்டிருந்த மாடனும் குரங்கனும் உண்ணக் கண்டுவிட்டனர். பின் இப்பிறவியிலும் நீ அம்மன்ன வனையே கணவனாகச் சேரப் போகின்ற நிலைமையையும் உணர்ந்து உண்ண அடைய விடாமல் இருக்க வேண்டி மாயம் செய்து குயிலாக மாற்றிவிட்டனர். அதோடு

மட்டுமல்லி உன்னைத் தலைகாணிக்க வேண்டும் சீ
செல்குற்ற தியங்களிலெல்லாம் உன்னைத் தலைக்கு
திரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை. சில இல்லை
உணரவில்லை.

குவிணியின் வருத்தம்

விதியே! இறந்தவர்தாம் வாழ்வாரை
நீஞ்று துயருயுத்தல் நீதியோ? பேய்களென்னைப்
பேசுதுப் படுத்திப் பிறப்பை ஏற்படுத்தி
வாழுதுப்படுத்தி வருமாயில் யானினானு
காதலனைக் காணுங்கால், காய் சினத்தால் ஏதேனும்
தீதிகழுத்தால் என் செய்வேன்? தேவரே! மற்றிதற்கோர்
மாற்றீக்கூடியா? என்று மறுகிநான் கேட்கையிலே,
(193 - 194)

கருத்து : விதியே! இறந்தவர்கள் இரக்கமின்றி
வாழ்பவர்களைத் துன்புறுத்துதல் அதர்மம் என்று உணர
மாட்டார்களா? பேய்கள் என்னை உருமாற்றியதோடு
மட்டுமின்றி என் பழம் பிறப்பினையும் மறைத்து என்னைத்
துன்பப்படுத்துகின்றன. இப்படி இவர்கள் செய்வதனால்
நான் என் காதலனைக் காணும்போது கோபத்தில்,
அவர்கள் எனக்கு மேலும் துன்பம் செய்தால் நான் என்ன
செய்வேன்? தேவனே இதற்கு ஏதாவது மாற்று
வழியிருந்தால் உரைத்திடுங்கள் என்று மிகுந்த
வருத்தமுடன் முனிவரிடம் குயில் கேட்டது.

முனிவரின் உரையும் மிரிவும்

தேற்றழறு மாமுனீவர் செப்புகின்றார்; “பெண்ணுயிலே!
தூண்டை வளநாட்டிலோர் சோலையிலே வேந்தன் யகன்
கண்டுனாது பாட்டில் கருத்தினகீக் காதல் கொண்டு
நேசும் மிகுதியற்று நீர்க்கையிலே, பேயிரன்டும்

— திரு செல்லாறு காந்தி கிழவுகளை
உடனடியாக விடும் போது கிளமாரப்
கூட சீமாந்திர மாநாடு ஏழையூடு இல்லை
விவசாயத்தான் முத்திரை என்று நினை நிதியிடம்
நீதி விளைவுகளுக்கும் சின்னை நீ கண்டு விகங்கும்
நீதி வெசு செய்யும் சமயங்கு ஸிட்டி என்று
ஏத்தில் மஹாத்து இன்னார்! (20)

கருத்து : தொன்நீத அரசுவடைய அம்முனிவர் பேர்கள்
குறிலே வளம்பிக்க தொண்டை நாட்டில் உள்ள கோவை
ஒன்றில் ஆசபகன் உல்லைக் கண்டு காதல் தொண்டை
நிற்கும் வேண்டியில் அந்த பேப்கன் பல்வேறு வித்யாக
மாயங்கள் செய்து அவ்விளவாகன் உண்மீது கோவை
கொள்ளும்படி செய்துவிடும் அவரும் உல்லை துப்பாக
என்று எண்ணி உண்மேல் கோபம் கொண்டு கையுடு
முடிவு செய்யும் போது நடக்கப் போவதனை நிதி
அறிவாய்; இப்போது எனக்கு மாலை பூஷைட்ட
திபானமும் செய்ய வேண்டிய காலம் வந்தது என்று
செல்கிறேன் என்று காற்றில் மறைந்தார் முனிவர்

குயினியின் கிறுநி வேண்டுகோவர்

மாமுனிவர் சொன்னிடல்லாய்
அப்படியே சொல்லிவிட்டேன் ஐயேர்; திருவுனத்தில்
எப்படிரீர் கொன்விரோ? யானாரிலேன் ஆரியரே!
காதல் அருள் புரியிர், காதலில்லை என்றிடலோ,
காதல் அருளீத் தயது கையால் கொன்றிடுவிர்!
என்ற குறிலும் எனது கையில் விழுந்ததுகான்.

(212 - 5)

கருத்து : தவத்தில் சிறந்த அந்த முனிவர் கொள்வது
செய்திகளை யல்லாம் தற்போது தங்களிடம் சொல்ல

விட்டேன். அய்யா இதைக் கேட்டவுடன் உங்கள் மனதில் என்ன தோன்றுகின்றோ நான் அறியேன். உயர்ந்தவரே அன்பு மட்டும். எனக்குப் பரிசாகத் தாழங்கள். உங்கள் காதல் இல்லை என்ற நிலை வந்து விட்டால் தயவு செய்து உங்கள் கையாலேயே என்னைக் கொன்று விடுங்கள். என்று கூறி கவிஞரின் கைகளில் விழுந்தது அந்தக் குயில்.

குயிலியின் உரை கோட் கவிஞரின் மனதிலை

கொன்றுவிட மனந்தான் கொள்ளுமோ? பெண்ணென்றால் பேயும் கிரஸ்காதோ? பேய்கள் இரக்கமீன்றி மாயமிழைத் தால் அதனை மானிடனும் கொள்ளுவதோ? காதலிலே ஐயும் கலந்தானும் நீற்பதுண்டோ? மாதர் அன்பு கூறில் மனமினகார் ஜிங்குள்ரோ?

(218 - 222)

கருத்து : ஆனால் கவிஞரின் மனம் குயிலியைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. ‘பெண் என்றால் பேய் கூட இரக்கம் காட்டும் என்பார்கள். ஆனால் பாவம் பேய்களே செய்த இரக்கம் அற்ற செயல்களாலும் மாயத்தாலும் துன்பங்களை அனுபவித்துள்ள இந்தக் குயிலினை மானிடனாகிய நான் கொல்வதா என்று விட்டுவிட்டார் கவிஞர். காதலில் சந்தேகம் என்பது ஏற்பட்டால் அந்தக் காதல் நிலைக்காது பிரிந்துவிடும். பெண்கள் அன்போடு சொல்லுகின்ற வார்த்தைகளை கேட்காதவர்கள் இருக்க முடியாது இவ்வுலகில்.

காஞ்சு கண்ட அதிசயம்

அன்புடனே யானும் அருங்குயிலைக் கைக்கொண்டு முன்புவைத்து நோக்கீய மின் முண்டுவரும் ஜின்பவீர் கொண்டுனை முத்துமிட்டேன்; கோகீலத்தைக் காணவில்லை; (223 - 225)

குத்து : எவ்விற எ திலைவுகளோடு தன் கூடுதலில் அந்தக் குப்பைகள் குறித்து பார்த்தபோது முன்னர் தோன்றிய அங்கை விடவுட் அதிகமான அங்கை ஆக்குவில் தீதில் தோன்றிய அதனை முத்தமிட்டார். அவர் முத்தமிட்டு நிமிச்வதற்குன் அங்கு ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. அவர் கையில் இருக்க பெண் குபிலைக் காணவில்லை.

விண்டுகூடுக்க ஸ்டாத விஞ்ஞாயடர! விஞ்ஞாயடர!
ஆசைக் கடலின் அழடர! அற்புதத்தின்
தேசமடர! பெண்ணயதான் தெய்வியாக காட்சியடர!
பொன்னியோருத்தி அங்கநின்றான்; பேருவங்க

விண்டுகூடான்
 கண்ணொடுக்கா(து) என்னைக் கணப்பிபாருது
 நோக்கினான்
 ஏற்றே தலைகுனிந்தான் கையீ! இவன் அழடே
 எற்றே தழீல் இசைத்திடுவேன்? (226 - 232)

குத்து : எடுத்துச் சொல்ல முடியாததான் அற்புதம் ஒன்று அங்கு நடந்தது. அது மிகவும் அற்புதத்திலும் அற்புதமானது ஆகும். ஆசைக் கடலில் கிடைத்த அழுதம் போன்றது. நம்நாடு அற்புதங்கள் நிறைந்தது. இங்குள்ள பெண்கள் தெய்வத்தின் மறு உருவங்கள். அத்தகைய பெண் உருவில் எதிரில் நின்றால் ஒருத்தி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு நேராகப் பார்க்காமல் என்னை ஓரக்கண்களால் சிறுநேரம் மட்டுமே பார்த்து மீண்டும் தலைகுனிந்து நின்றால், தெய்வமே - இவன் அழுகை என்னவென்று நான் இனிய தமிழில் இசைத்திடுவேன்.

யென்னான குயிலியின் ஆழுது

கண்ணீரன்டு
 ஆளைவிழுங்கும் அதீசயத்தைக் கூறுவனோ?
 மீன் லிழியில் சிதந்த வலிவடியாக

விரைவில் அத்துறையிலோ? ஜூரகி முகமுகுமிடுமொன்
வில்லு வெளியிடுவில் சொல்கூக் கீவாவிரண்டும்
ஏன்றும் மறுக்குதல் இயலுமேரோ? காரின்யில்ல
கீன்ஸுதாரு மீன்வீகாட்டுபோல் நூர்ந்தமண்டு

புன்னூர் சின்

மேலே நலத்தினையும் வெட்டுனையும் கட்டுனையும்
தேவீல் இரையான் தீருத்த நிலையினையும்
ஏற்றவர்க்குச் சொல்ல வசமாமோ? ஓர் வர்த்தாத
ஏற்றவர்க்குச் சொல்வேன்; கவிதைக் கணிபிழிந்த
காற்றிலே, பண்குத்து) எனுமிவர்றின் சார்விமலாம்
ஏற்ற அதனோடே இன்னமுதம் தான் கலந்து
காதல் வெயிலிலே காய வைத்த கட்டியனால்
யாதவளீன் மேனீ வகுத்தான் மிரமன் என்பேன்;
பெண்ணவனைக் கண்டு பெருங்களீகொண்டு) அங்குனே
நண்ணித் தழுவி நறுங்கள் ஸீதழினையே
முத்தழிட்டு முத்தழிட்டு மோகப் பெருமயக்கில்
சித்தம் யயங்கிச் சிலபோழு(து) இருந்த மின்னே

(232 - 250)

கருத்து : கண்களிரண்டும் ஆளை விழுங்கிடுவது
போன்ற அதிசய அழகினைக் கொண்டிருந்ததனைச்
சொல்லுவதா? அல்லது அந்தக் கண்களால் தெரிந்த
கவிதைகள் அனைத்தினையும் என்னால் சொல்லால்
வடிக்கவும் முடியவில்லை. தூய்மையான ஒளி போன்ற
முத்துக்களைப் போன்ற பற்களில் கோவைப்பழும் போன்ற
சிவந்த இதழ்களில் அப்போது தெரிந்த நிலவின்
ஒளியினைக் கண்டவர்கள் என்றும் மறக்க முடியாது

இந்த பூமியில் நிற்கும் ஒரு மின்னல் கொட்டுவாய்;
போன்று அமைந்த அழகிய பெண்களின் அரசி
போன்றவளின் உடல் அழகும் முக அணங்கும் உடல்
கோப்பான உடலும் தேவைவிருமினிய தன்மை

எங்கிலோ

பாலா வினா

குத்தி

வாசகம் என்ற வகுப்பைக் கட்டி அங்கீகாரம் செய்யும் துறை முதலாளி நீங்கள் ஏன் வாசகம் என்று விடையளிப்பார்களா? இது என்னைக் கூறாது அது ஒரு வாசகம் என்று கொடுவதற்கு விரிவான சூழ்நிலையில் பாதுகாப்பாக மிகவும் சுரும்பி வாசகம் என்று விடையளிப்பார்களா?

நீங்கள் எங்கிலோ கண்டு மிகுந்த காதல் விடுதலை பொறுத்து விட்டுத் திடீவி அவையில் வாசகம் வீசும் தேன் கரக்கும் இதற்கான முத்தங்களைப் பொழுதிந்து அதீதமான காதல் மயக்குத்திடுமாம் மயங்கியவாறு சிறிது நேரம் இருந்தேன்.

கவிஞரின் கற்பனைக் கனவு கலைந்து போதல்

பக்க தீருந்தமணிப் பாவையுடன் சோலையலாம்
ஒக்க மறைந்திடலும் ஒகே! எனக்கதறி
வீழ்ந்தேன்; ஒரு விழிதீரந்து பார்க்கையிலே
ஒத்திருக்கும் பண்டைச் சுவடி, எழுதுகேள்,
பத்திரிகைக் கட்டம், பழுப்பாய் வரிசையியல்லாம்
ஒத்திருக்க 'நாம் வீட்டில் உள்ளோம்' எனவுணர்ந்தேன்.
சேலை, குழில், காதல் சொன்னாக்கதை அத்தனையும்
ஈவையழவின் மயக்கத்தில் உள்ளத்தே
ஒள்ளியதோர் ஏற்பனையின் ஆழ்ச்சியென்றே

கண்டு(6)காண்டே

வேதங்கமா விருந்துப் புபாருண்ணரக்க
மாநாலும் ஏற்றே இடமிருந்தால் கார்ஜோ? (25 - 26)

குடும்பம் : சென்றை காதல், காதல் குடும்பம் என்று அழைப்பது குறிக்கிறது. இது குடும்பத்தின் ஒரு முக்கிய குறிப்பாக விடப்படுகிறது. குடும்பத்தின் ஒரு முக்கிய குறிப்பாக விடப்படுகிறது.

சோலை, குயில், காதல் - சொன்ன கதை ஆசிய அனைத்தும் அந்த மலை மற்றும் சோலைகளைக் கண்ட அழகு மயக்கத்தில் இருந்த எனக்குத் தோன்றிய ஒரு ஆய்வுக் கற்பனை என்பதனையும் அறிந்தேன்.

தமிழரிந்த சான்றோர்களே, இது கற்பனையோடு கலந்த ஒரு காதல் கதை என்றாலும் இதில் வேதாந்தமாகச் சொல்ல ஏதாவது ஒரு சிறு இடம் இருந்தாலும் அதனை அனைவரும் ஆய்வும்படியாக விரித்துக் கூற மாட்டார்களா?

• • •

10. திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்

I. குயில்பாட்டில் வேதாந்தம்

மனதில் எந்தவிதமான சஞ்சலங்களும் இல்லாத நிலையில் ‘செத்தாரைப் போன்று இருத்தலே வேதாந்திகள் விரும்பும் நிலையாகும்.’

போன்பம் அடையும் வழிமுறை

‘தத்துவங்கள் எல்லாம் தோன்றுமிடம் நாதம் அது ஒடுக்கும் இடமும் அதுதான்’ என்று திருவிகை தலை திருக்குறளின் விரிவுக்கரையில் கறுகின்றார் அவ்வாறே பாரதியின் குயிலியின் நாதம் அமைகின்றது உண்மை கண்ணாயும் தெளிந்த குாண உரைகளையும் கூட கொடுக்கப்

ஏன்றால் சூரிய அபாவிடதாகி அபாத்தியர் எட்டிட்டினால் எங்களிலேயும் போலை என்கிட வேதாக்கத் தினால் கண்ண வந்த உயிர்களைக் 'மாறும் இந்த உயிர்கள் எழுமலை இதுபோல ஆவ்வா' என்பதனை உணர்ந்து எங்கு வாதன் என்ற முலாக் பேசுகின்றார் அதிலும் இது மனிதி உணர்ந்து கொள்வதான் மனிதக் காதல் அல்ல

'ாதியே ஒரு கவிதையில் கூறுவது போன்று முனை+ நூதிசைசுரினால் பிறந்தோம் இல்லை. முதல் ஒடு இருத் நம்வசத்தில் இல்லை' என்பதற்கேற்ப விதியின் மீது பழிபோட்டுப் பேசும் இடங்களைக் காட்சிய மூக்கின்றார் கவிஞர். குயில் தன் காதல் கவிஞருடிடம் தன் உண்மை நிலை உரைக்கும் முன் 'தன் மீது தவறில்லை. தடந்த எதற்கும் நான் பொறுப்பில்லை. இதனை யார் நம்புவார்கள். விதியே உன்மீது பழியினைப் போட்டு விட்டேன்' 'என் செய்வேன் வெவ்விதியே' என்று பேசுகின்ற நிலையில் தன் மனதில் இந்த நிகழ்வுகள் தொடர்பாக எந்தச் சலனமும் இல்லை. காரணம் விதியின் மீது கொண்ட நம்பிக்கை என்பது போலப் பேசுகின்றார்.

தொடர்ந்து 'மனித வாழ்க்கையே இழிவானது இந்த இழிவை உணர்ந்து நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மலங்க வினிமூலம் உயர்வு பெறவேண்டியது நம் கடமை ஏன்பதனை உணர்ந்தும் பொருட்டு, குயில் பேசியதாக 'என்கிழ் துரிப்பறவைச் சாதியாலே நான் இறந்தேன்'

என்று கூறுகின்றார் தொடர்ந்து பேசும்போது 'நீசுப் பிறப்பிபாருவார் நெஞ்சிலே தோன்றிவரும் ஆகை தடுக்கவென்று தாங்கியோ?' என்று கேட்கின்றார்

மனித வாழ்க்கை அறிமுகங்கள் தலையேற் கொட்ட இருப்பும் பாறுப்பும் இந்தியாவினால் ஓர் போலை 'கேடு சூடு ய சீக்கவிறு' ஆகிய இடங்கள் மற்றுவாடுகள் வெறுத்தொடுக்கும் தலையாடுதான் கூடும் வாசப்

கால்வாய்க் குழாய்களில் நீர் தீவிரமாக விடுவதே நோயாக விடுவது என்று அறியப்படுகிறது. நோயாக விடுவதை முறைப்படி அடிக்காட்டில் நோயாக விடுவது என்று அறியப்படுகிறது.

நோயாக விடுவதை என்றாலோ நீரை விடுவதை அல்லது காமன்றை ஆகிக்கூத்தில் தோன்றும் ஆகை அல்லது தூயம் சிக்குவதை அவைகின்றது. அத்தகைய இவ்வுடலையும் மனத்தையும் கட்டிவைத்து எத்தகைய சலவங்களும் தோன்றத் திலைக்கு நம் மனத்தை ஏப்புத்திடுபவர்கள் ஞானிகள் என்கிற தெய்வ நிலைக்கு ஒப்பானதோர் நிலையினையும், மீண்டும் பிறவாப் பேரின்பத்தினையும் அடைய இயலும் என்பதே இழிவான இடத்திலும் உயர்வானவைகள் தோன்ற முடியும் என்பதனை உள்ளிடாகக் கவிஞர் கூறுகின்றார்.

மனம் செம்மையுறுதல்

மற்றொரு முக்கிய நிகழ்வாகக் கவிதை காட்டும் செய்தி கவிஞர் என்கிற மனிதன் - குரங்கு - எருது என்ற மரிசுகளைக் கொல்ல வாளெடுத்து வீசுதல் என்ற நிகழ்வாகும் அவ்வாறு கவிஞர் வாளெடுத்து வீசும்போது அவைகள் வான் வீச்சினுக்குத் தப்பி மறைந்து போவதாகக் கூறுகின்றார்.

இந்நிலையானது வாழ்வில் நம் உள்ளத்தில் எழும் தீய எண்ணங்களையும் அதன் விளைவால் எழும் பழக்கங்களையும் பல நேரங்களில் நாம் அறிவுக் கண் கொண்டு ஆய்ந்து அகற்றிட முனைகின்றோம் ஆணால் பலங்களும் அது எனிதில் கைவசப்படுவதில்லை என்பதனாலே இருக்க குரங்கினைப் போன்று அவையும் மனத்தினையும்